

La SIDA, un virus de dretes

La República Federal d'Alemanya és potser el país europeu que més ràpidament ha caigut en el parany de les connotacions repressives de la SIDA. Els mitjans de comunicació no parlen d'altra cosa i el jovent alemany ha iniciat un canvi en la seva conducta sexual.

Josep Pont

La República Federal d'Alemanya és potser el país europeu que més ràpidament ha caigut en el parany de les connotacions repressives de la Sida.

Els mitjans de comunicació, sobretot la ràdio i la televisió, no parlen d'altra cosa i el ciutadà rep un bombardeig constant d'entrevistes amb científics, metges, polítics, homosexuals, bisexuals, drogaaddictes, practicants de la prostitució de tots dos sexes..., fins el punt que ja no se sap si els primers es limiten a fer-se ressò de la preocupació dels segons o és que l'angoixa de la societat alemanya respon just com els insistents i sovint alarmistes advertiments oficials esperen que ho faci. El cas és que darrerament s'ha experimentat una creixent recança en les línies de conducta sexual de la gent jove que, des d'un angle d'observació mínimament desinhibit, resulta tan preocupant com la mateixa malaltia.

Per començar, i després de les elevades xifres de víctimes embolcallades d'una aurèola de voluptuositat pel govern democristià, continua constituint un misteri el verdader origen d'aquest germen sospitosament dotat d'un poder capaç no tan sols de tallar de socarel tota possibilitat de revolució sexual, sinó d'invertir els processos interiors d'acceptació d'aquelles individualitats diferenciades de l'ortodoxia. En aquest sentit, és ben il·lustratiu l'anunci que es projecta a les pantalles cinematogràfiques de la RFA: Un home fa l'amor amb una dona i una veu en *off* diu: «Jordi amb la Rosa»; el mateix home fa l'amor amb una altra dona i la veu diu: «Jordi amb l'Anna»; tot seguit el veiem amb una tercera i la veu diu: «Jordi amb la Neus». De sobte, l'home apareix tot sol i demacrat al llit i la

Actualment hi vaig cada tres mesos. De totes maneres, no he perdut el contacte amb els metges. De tant anar a l'hospital he acabat per fer-me amic d'ells i per sortir junts a prendre copes.

—¿Segueixes la informació que els mitjans de comunicació donem sobre la Sida?

—Al principi, quan em comunicaren que tenia aquesta síndrome, llegia en les pàgines de ciència de diaris i revistes totes les ressenyes que es publicaven. Actualment ja no ho faig. Avui m'interessen tant els temes d'internacional i de cultura com la informació sobre la Sida.

D'altra banda, el sensacionalisme amb el qual alguns mitjans de comunicació aborden aquest tema em sembla molt perillós. Titulars com «El càncer rosa» referit a la Sida no beneficia a ningú, ni als homosexuals, que ens estigmatitza, ni a la persona que no és gai i que pot viure amb la idea que això del Sida és cosa de maricons. Encara em sorprèn que es continuï parlant de grups de risc en lloc de pràctiques de risc. És fals que per ser homosexual, drogaaddicte o hemofilic hages de patir la Sida. Els mitjans de comunicació teniu, en aquest sentit, una responsabilitat social innegable.

Ningú no contrau la Sida voluntàriament. Jo no sóc culpable de sofrir aquesta síndrome sinó una de les seues víctimes. No és pot deixar de ser homosexual pel fet de tenir Sida, sinó que la Sida es pot evitar amb unes precaucions mínimes.

—¿Tens relacions sexuals?

—Es clar que mantinc relacions sexuals amb la meua parella. Estic convençut que és més segur practicar el sexe amb una persona que té Sida que amb una que no saps si és o no portadora del virus. De totes formes, no estic preparat per començar noves relacions. He deixat d' enamorar-me i d'estimar altra gent per por, no al contagi, que es pot evitar, sinó per por a haver de donar explicacions i posar l'altre en antecedents. Realment això és fotut, perquè a tots ens agrada seure i sentir-nos estimats...

—¿Vius pendent d'una possible vacuna contra la Sida?

—No. M'encantaria que se'n trobava una, però sé que es tracta d'un procés llarg i costós. Per ara, les meues esperances estan en l'AZT i en els bons resultats que està donant-me.

—¿Penses sovint en la mort?

—Em preocupa més la solució a cada problema concret que tinc que l'índex de letalitat de la Sida. □

Campanyes de prevenció de la Sida a la República Federal d'Alemanya.

veu ens diu: «Jordi amb la Sida. La fidelitat, la millor defensa». Una vegada refets de l'astorament, cal valorar l'anunci com el que veritablement és:

Un valuós document de la realitat alemanya, i no precisament pel missatge reaccionari que transmet, sinó per una cosa encara més lamentable, la seva impunitat. Dit amb altres paraules, el que cap govern s'hauria atrevit a fer als Països Catalans per por a les reaccions, és acceptat a la RFA amb una submissió que només nosaltres podem trobar enervant.

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 sa</p> <p>A CADASCÚ EL QUE ÉS SEU</p> <p>Leonardo Sciascia El Cangur, 107. 128 pàgines.</p> <p>Un llibre de Sciascia sobre el seu país, Sicília, que és alhora una dura crítica social i, tal com diu ell mateix, un «ironico divertimento».</p>	<p>III Editorial Laia</p> <p>PER BEN MORIR</p> <p>Antoni Serra Col·lecció El Mirall i El Temps. 96 pàgines.</p> <p>Antoni Serra ens proposa de tastar aquesta «Guia per ben morir».</p>
<p>Edicions BROMERA</p> <p>DIARI D'UN JOVE MANIÀTIC</p> <p>A. Macfarlane i A. McPherson El diari secret de Peter Payne. Per a joves (i adults) que volen saber...</p> <p>Actualment best-seller a Gran Bretanya.</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p> <p>BOTXENSKI I COMPANYIA</p> <p>Josep Maria Fonalleras Col·lecció narrativa/Empúries.</p> <p>La revelació literària de l'any: Un escriptor jove amb un sentit surrealista de l'humor, una llengua esplèndida i un gran talent narratiu.</p>
<p>GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p> <p>L'ÒMICRON</p> <p>Joan Pla Col·lecció Gregal Juvenil, 24.</p>	<p>La Galera LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p> <p>LES ALES ROGES</p> <p>Miquel Rayó i Ferrer Col·lecció Els Grumets de la Galera. Premi Josep-M. Folch i Torres 1987. Presentació: Xavier Pastor, president de Greenpeace, Espanya. Il·lustracions d'Ismael Balanyà.</p>
<p>EDITORIAL TRES I QUATRE</p> <p>¡ESBORREU-ME EL RECORD!</p> <p>Joan M. Monjo La Unitat, 125.</p> <p>Situada cronològicament a cavall dels segles XIX i XX, l'acció d'aquesta novel·la és, en realitat, una reflexió sobre la memòria.</p>	<p>curial</p> <p>ROMÀNTICS D'ARA</p> <p>Enric de Fuentes Biblioteca Popular Curial, 10.</p> <p>La lluita en defensa d'una concepció amorosa en conflicte amb la moral convencional.</p>
<p>ENCICLOPÈDIA CATALANA</p> <p>DICCIONARI JURÍDIC CATALÀ</p> <p>Un volum de 14 x 21, 480 pàgines</p> <p>De venda a llibreries. «Els diccionaris de l'Enciclopèdia».</p>	<p>edicions del bullent</p> <p>EL VIATGE CONTRA L'HORIZÓ</p> <p>Vicent Escrivà Col·lecció 13/19.</p>

Val a dir, també, que és més que probable que la campanya pro-fidelitat conjugal endegada per la ministressa democristiana de sanitat Rita Süsmuth, respongui als retrets que un dia li féu l'església quan se li acudí recomanar l'ús de preservatius com a mesura anti-Sida. Llavors, el Vaticà digué que els profilàctics, a part d'anar contra les lleis divines de la reproducció, constitueixen una trista joguina inventada per l'home per defugir l'autocontrol de les seves febleses, sentència aquesta que demanava i esperava, com és lògic, un redreçament dels consells governamentals mitjançant la creació d'un *spot* vaticanista que, com el comentat, manipulés barroerament una malaltia, tot marginant els que la pateixen, i inserís un conhortador missatge doctrinal.

Naturalment, l'actitud oficial-local varia segons el color polític de cada *Land* i així trobem casos com el de Baviera, un cau històric de la CSU-Unió Cristiano-social, de Franz Josef Strauss, a la dreta de la CDU-Unió Demòcrata-cristiana, on no hi ha cap oficina d'informació, fet que ha estat motiu de polèmica arran de la publicació als diaris de Munic d'un anunci d'assessorament telefònic amb el prefix de Colònia. Dit d'una altra manera, als bàvars, que cerquen informació no els queda altre remei que trobar-la fora del seu *Land*, i això fa que esdevenir una víctima de la Sida a Baviera resulti molt més problemàtic que ser-ho a qualsevol altre punt d'Alemanya. En aquest sentit, resulten molt objectives les conclusions de la darrera reunió dels Verds a Colònia segons les quals l'aïllament, disciplina i marginació dels malalts de Sida atempta contra els drets humans, entenent, a l'ensens, que la histèria col·lectiva ha de ser substituïda per informació més precisa sense prejudicis i sense crear una moral repressiva.

Pel que fa al ball de xifres, a Bonn, la capital federal, hi ha enregistrades 8.000 persones que tot i no tenir la malaltia són portadores del virus. El Ministeri d'Afers Socials, però, calcula que el nombre d'afectats fora de control a aquesta ciutat de 300.000 habitants pot arribar a 20.000, i si es té en compte que la promiscuïtat es dona molt més entre la gent jove que no entre la gent gran no té res d'estrany que els 40.000 estudiants de Bonn es mirin els uns als altres un xic preocupats. A Baden-Württemberg, d'altra banda, de les 99 persones que hi havia fins ara en fase irreversible ja n'han mort la meitat. □